

[Skrunsager Skau]

grad trænger sig på. Det kan bl.a. udledes af den analyse fra regeringen, som blev offentliggjort i marts i år. Den viser i høj grad et behov for en gennemgribende reform med henblik på fleksibilitet for at sikre, at det altid vil kunne betale sig at tage et job eller en uddannelse.

Efter at have læst analysen forstår jeg godt, hvorfor nogle vælger ledighed frem for uddannelse eller job, for et job vil for store grupper vedkommende næsten koste i levestandard eller højest give et par kroner mere i timen, hvad Frank Dahlgaard nævnte i en artikel i Berlingeren for nylig.

Jeg forstår godt, at mange lønmodtagere bliver mismodige over, at skatten tager så meget af den indtjente løn, så de kun får få kroner mere end dem, der går på kontanthjælp eller på dagpenge, ikke fordi de på nogen måde er kede af deres arbejde, men fordi skatten udhuler indtægten.

Vi mener i Venstre, at det skal kunne betale sig at tage på arbejde, og at det også er vigtigt, at vi får reduceret skattetrykket og får harmoniseret overførselsindkomsterne, således at det medfører øget initiativ og virkelyst.

Som sagt i indledningen vil Venstre gerne ønske regeringen tillykke med moderniseringsredegørelsen samt tilslutte sig, at den lægges ud til en mere principiel drøftelse i vores samfund. Efter Venstres mening er redegørelsen et godt bidrag til den igangværende debat alle steder i vores samfund.

Jeg er også overbevist om, at vi vil få en meget positiv respons i de kommende måneder i forhold til det oplæg, vi har fået fra Socialdemokratiet, »Gang i 90'erne«. Deri gør man for lidt for at få gang i og for at få moderniseret det danske samfund. Men det problem regner vi med kan løses og rettes op, når regeringen i løbet af kort tid kommer med et økonomisk udspil.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Hvis hr. Skrunsager Skau læser »Gang i 90'erne« en gang til, vil han se, at hovedbudskabet og det, der dokumenteres i den politik, der er anvist dér, er, at det er muligt at løse det danske samfunds reelle problemer, at få vækst i beskæftigelsen i den private sektor uden at starte med et borgerligt, religiøst felttog om, at man skal skære ned absolut set på den offentlige

sektor og indføre brugerbetaling på en række af de store uddannelses-, sundheds- og socialområder. Det er det, der er hovedbudskabet. Det er dér, skillelinierne går. Det er dér, vi ikke vil være med til hr. Skrunsager Skaus metoder.

Den beregning med de 90.000 og de 70.000 kr. undrede mig. Hvor stor en stigning i det private forbrug er det, hr. Skrunsager Skau synes der skal til for at løse Danmarks problemer? Jeg kunne ikke høre det anderledes, end at den skulle være større end den, Socialdemokratiet var indstillet på i vores økonomiske handlingsprogram. Hvor stor skal den private handlefrihed være? Hvor meget skal det, vi i dag karakteriserer som private goder, og hvor meget skal forbruget af det sættes i vejret på de kollektive goders bekostning? Er det det, det handler om? Kan vi ikke få det uddybet lidt?

Kan vi ikke også få forklaret lidt om, hvis det ikke er det, det handler om, at det så bare handler om, at nogle af de goder, der i dag er offentlige, skal over i den anden kasse og kaldes private, og at der så skal betales for dem? Hvilke erfaringer har man f.eks. fra det amerikanske sundhedsvæsen om, at det bliver mere ressourcebevidst, at man anvender pengene bedre, at man sparer mere på dem, at det hele bliver mere effektivt, fordi det bliver privat? Svaret er vistnok, at der ikke er nogen eksempler på det.

Det sidste, jeg godt vil spørge hr. Skrunsager Skau om, er, når han pludselig har denne meget store, men meget lidt konkrete interesse for samspilsproblemerne, som vi har påvist en løsning af, hvorfor hr. Skrunsager Skau så i samme åndedrag taler for regeringens hjemmehjælpsbetalingsforslag, som er det største bidrag for nylig til på ny at forstærke de samspilsproblemer, som vi jo var enige om at løse ved finanslovforliget i 1987.

(Kort bemærkning).

Skrunsager Skau (V):

I Venstre mener vi, at det er bedre, at vores borgere har lidt flere penge i deres egne lommer, og at de kan finde ud af, hvilke goder de gerne vil trække på i vores samfund.

Dermed har vi noget af meningen med brugerbetalingen, at man i højere grad skal betale for nogle af de ydelser, som i dag er gratis eller næsten gratis. Det ligger klart. Vi mener, at vi derigennem får løst nogle af de økonomiske problemer, som vores samfund har. SAMAK-